

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ermoliuc Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ermoliuc Constantin împotriva Consiliului Primăriei orașului Cornești, raionul Ungheni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ermoliuc Constantin și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 07 decembrie 2015 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 20 martie 2015, Ermoliuc Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Primăriei orașului Cornești, raionul Ungheni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 19 martie 1981, mama sa Ermoliuc Tatiana, i-a donat casa de locuit cu suprafața de 13.71 ari, amplasată pe str. Gării 1, or. Cornești, r-nul Ungheni, pe care dânsul a reconstruit-o capital.

Menționează reclamantul că în anul 1987 i-a cedat fratelui său Ermoliuc Octavian 4 ari de teren, pe care acesta din urmă și-a construit o casă individuală, astfel, dânsului i-a rămas în folosință suprafața de 0,0955 ha.

Sușine că prin decizia Consiliului Primăriei or. Cornești nr.14 de la 12 septembrie 1993 i-a fost alocat teren sub construcție și grădini în mărime de 0,3220 ha cu eliberarea titlului provizoriu de proprietate.

În urma alunecărilor de teren din anul 1999 casele dînșilor au fost deteriorate, iar prin decizia Consiliului Primăriei Cornești nr.3/4 de la 06 iunie 2000, le-au fost alocat un teren cu suprafața de 0,670 ari amplasat pe strada Ștefan cel Mare 77a, or. Cornești, unde ulterior au construit un imobil, în care locuiesc pînă în prezent.

Invocă că terenul deținut pe strada Gării 1, or. Cornești i-a fost lăsat în folosință, deoarece mărimea acestuia pe ambele sectoare nu depășea 0,3220 ha, iar la moment deține un teren sub grădini în mărime 0,1876 ha suprafață confirmată prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Prin decizia Consiliului primăriei nr.6/19 din 30 noiembrie 2012 a fost „stins” dreptul de „folosință” al dînsului, conform textului, asupra 0,0955 ha cu numărul cadastral 9233407.146 cu trecerea lotului în fondul de rezervă a Primăriei cu indicarea modului de folosință „grădini”.

Drept urmare, a fost privat de dreptul de proprietate asupra lotului respectiv, fapt despre care a aflat în anul 2013, cînd o altă persoană a început să-l prelucreze terenul în cauză ca grădină.

Astfel, indică reclamantul că pe parcursul a doi ani s-a adresat cu cereri către Primăria or. Cornești, solicitînd eliberarea documentelor necesare, iar în final cererea cu privire la anularea deciziei Consiliului orașului Cornești nr. 6/19 din 30 noiembrie 2012 a fost examinată de către primar și alte persoane neîmputernicite, și nu de organul competent, cu încălcarea cerințelor art. 14 al Legii contenciosului administrativ, or, de către primar a fost admis un abuz de putere.

Consideră că decizia Consiliului primăriei nr.6/19 din 30 noiembrie 2012 este ilegală și contravine prevederilor art. 23 din Codul funciar și art. art. 315. 316 Cod civil.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 22, 24, 25, 26 al Legii contenciosului administrativ și art. 277, 278 CPC.

Solicită declararea drept ilegală decizia Consiliului Primăriei or. Cornești r-nul Ungheni nr.6/9 de la 30 noiembrie 2012, prin care a fost privat de dreptul de proprietate asupra lotului de teren sub construcții cu suprafața de 00955 ha amplasat pe str. Gării 1 or. Cornești r-nul Ungheni.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ungheni din 07 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016 a fost respins apelul declarat de Ermoliuc Constantin și menținută hotărîrea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 16 alin. (1), 26 din Legea contenciosului administrativ a reținut că probatoriul cauzei denotă faptul că prin contractul de donație din 19 martie 1981 lui Ermoliuc Constantin i-a fost donată doar casa de locuit cu suprafața de 1371 m.p. din str. Gării 1 or. Cornești raionul Ungheni, fără terenul aferent care se afla în proprietatea statului potrivit art. 92 alin. (1) din Codul civil.

Totodată, instanța de apel a remarcat și conținutul deciziei Consiliului or. Cornești nr.14 din 12 septembrie 1993 „Cu privire la întărirea listelor cetățenilor cărora se atribuie loturi de pe lîngă casă în proprietate privată”, prin care conform art. 11, 82 Cod funciar, s-a aprobat lista cetățenilor din satul Romanovca și or. Cornești, cărora li s-a atribuit în proprietate privată loturi de pe lîngă casă, inclusiv lui Ermoliuc Constantin, căruia a fost atribuit un teren cu suprafața totală de 0,3220 ha cu destinația: pămînt arabil-0,2620 ha, livezi 0,01 ha, vii 0,03 ha, construcție 0,02 ha, cu eliberarea titlu provizoriu ce confirmă dreptul de proprietate(f.d.7-9).

Iar, cu referire la art.1, 6 din Legea cadastrului funciar și art. art. 320 alin. (2), (3), 321 alin. (2) Cod civil, care reglementează modul și momentul dobîndirii dreptului de proprietate, instanța de apel a conchis că Ermoliuc Constantin nu și-a valorificat dreptul de a solicita în temeiul deciziei Consiliului or. Cornești nr.14 din 12 septembrie 1993 printr-o cerere înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului din str. Gării 1, orașul Cornești, raionul Ungheni, or, terenul respectiv fiind

în proprietatea Consiliului local Cornești, se află doar în folosința lui Ermoliuc Constantin.

La data de 15 iunie 2016, Ermoliuc Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele de drept material și anume.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 15 martie 2016 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces prin scrisoarea nr. 8833 din 22 aprilie 2016 și a fost recepționată de către recurentul Ermoliuc Constantin la data de 27 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin Avizul de recepție nr. CN din 25 aprilie 2016 (f.d. 149).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 iunie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ermoliuc Constantin este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ermoliuc Constantin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ermoliuc Constantin asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ermoliuc Constantin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ermoliuc Constantin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță